

พุทธโสธร

ใบที่ ๑

ใบที่หนึ่งสมมาดปรารณา ทาย
ไว้ว่ามีคนชูปถัมภ์ หมายถึงใดในจิต
จะคิดทำ ว่าคงสำเร็จการประมาณมี แต่
ช้า ๆ จึงจะสมอารมณ์ปอง ทั้งพวกพ้อง
ปรีดีเปรมเกษมศรี ว่าอยู่เย็นเป็นสุข
ทุกเดือนปี แม้นใบนี้ถามโรคที่ไศกกาย
ว่าคงจะเบาบางเหมือนอย่างว่า หรือถาม
หาลูกหนี้พี่น้องหาย ว่าคงจักพบพักตร
เหมือนอย่างทาย หรือถามหมายหาลาก
ไม่หยาบคำ ว่าช้า ๆ คงจะสมอารมณ์นึก
ได้ตรองตรึกเหล้ากอเป็นข้อขำ ถามหา
คู่ตีนกเหมือนชักนำ ขอจบคำที่หนึ่ง
รำพึงเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโศธร

ใบที่ ๒

ใบที่สองต้องกันเหมือนจันทร์ฉาย
เปรียบกับต้นพฤกษาคราวที่ตาย แล้ว
กลับกลายเป็นเหมือนเช่นเดิม ได้ผล
ดอกออกใบไสวสว่าง ต้องน้ำค้างลมเซย
รำเพยเสริม เหมือนกระจกบานเก่า
เมื่อคราวเดิม ต้องเพิ่มเติมขัตุจึ่งดูงาม
จะทำการสิ่งใดพร้อมใจกัน จงผ่อนผัน
หาเรือนับถือถาม คงสมจิตสมปอง
ทำนองความ ใบนี้ถามความใช้ว่าได้
คลาย ถามลูกหนี้พวกพ้องว่าต้องพบ
ถามเรื่องคู่รู้จบไม่สมหมาย ถามหาลาก
ว่าดีเท่าที่หาย จบภิปรายเลขสองทำนอง
เอ๋ยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโศธร

ใบที่ ๓

ใบที่สามความยากลำบากสิ้น จะ
ทำการก็ปวณการรำคาญตน ว่ามีคน
ปองร้ายไม่วายวัน กินไม่อิ่มนอนไม่หลับ
ให้กลับทุกข์ ไม่มีสุขสักเวลาแทบอาสัญ
แต่ถามเรื่องเป็นความไม่คร้ามกัน คง
ผ่นผันสู้ได้เป็นไรมี จะไปพบผู้ใดก็ไม่
ยาก ถามลูกหนี้ที่จากพลัดพรากหนี ว่า
ยังไม่พบกันในทันที ถามหาลาภนี้ก็ยาก
ลำบากกาย ถามเรื่องคู่สู่สมภริมย์ภักดี
ว่าร้ายนักฝันเพื่อนไม่เหมือนหมาย จง
สงบไว้ก่อนค่อยผ่นกาย คำทำนายที่
สามจบครบความเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๔

ใบที่สี่นี้ไซ้เหมือนโกลคู มิได้รู้
ปะพบประสบสอง เหมือนลูกไก่ฝูงเดียว
ที่กวะคะนอง ตัวหนึ่งต้องจากไปเสียไกล
กัน ต่อนาน ๆ จึงจะพบประสบพักตร
ได้ยศศักดิ์สุขเป็นศรีสันต์ จะทำการสิ่งใด
พร้อมใจครั้น แต่ชื่อนั้นทายไว้ที่ในที อย่า
ดำเนินเดินหน้าท่านว่าร้าย เราต้องหมาย
ตามหลังระว่างหนี เหมือนพระจันทร์ร้อนเร
ขึ้นเมฆี พระแสงศรีสุริยงต้องลงดิน งาม
คนเจ็บว่าหาย งามบายจิต งามต้องติดเป็น
ความตามประสนิธ คงชนะเจียวทนอย่า
ราคน แม้นถามถินคนลืมหลบหนีกาย ว่า
ยังไม่พบประสบพักตร งามลูกรักใน
ครรภ์เหมือนมันหมาย ว่าคงจะรู้เห็นว่า
เป็นชาย จบท่านายที่สี่เท่านั้นเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๕

ใบที่ห้าว่าไว้ในอักษร ไม่มีใคร
ทำร้ายขจายจร อย่าทุกข์ร้อนไปเลยไม
เคยการ ถ้าแม้รักมักได้ควายของเขา
ม้าของเราจะต้องพราจากสถาน จะคบ
คนผู้ใดให้ดูการ ถือโบราณแบบเก่าอย่า
เบาความ แม้นถามหาเนื้อคู่ว่าอยู่ไกล
ยังไม่ได้เหมือนจิตจงคิดขาม ถามลูกหนี
หนีไปในใจความ จะติดตามไม่พบ
ประสบกัน ถามหาลาภนี้ไซร์ก็ได้ยาก
ต้องลำบากทุกข์ร้อนจงผ่อนผัน แม้น
ถามบุตรสุดใจที่ในครรภ์ เลขห้านั้นว่า
หญิงทุกสิ่งเอยา

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๖

ใบที่หกตกจิตคิดสงสัย ว่าอย่า
นึกกลอกกลับจงดับใจ แม้นนานไป
คงสมอารมณ์ปอง เดียวนี้เหลวไหล
ไม่ได้เรื่อง ชื่นยักเยื้องร้อนรนจะหม่น
หมอง แม้นถามหาลาภว่าได้เหมือน
ใจปอง ตามพวกพ้องลูกหนี้ที่รุ่งรัง
ว่าคงจะพบประสบพักตร อย่าเยื้องยัก
คงสมอารมณ์หวัง ใครได้ใบนี้ไม่มีบัง
เป็นจริงจงดิจจริงทุกสิ่งอัน ถึงคนเจ็บ
ก็หายสบายจิต คงสมคิดสุขเป็น
ศรีสรรค์ ตามหาคูใบนี้ว่าดีครัน
จบที่หกเท่านั้นนะท่านเอ๋ย
อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๗

ใบที่เจ็ดเสร็จทุกข์เป็นสุขี ทั้ง
บ้านเรือนเพื่อนกินก็ยินดี แต่ตัวนี้เคื่องชุ่น
ดู่นวาย จะทำบุญให้ทานประมาณจิต
คงสมคิดแสนสมอารมณ์หมาย อย่า
อ้อมโอบโลกมากจะยากกาย ฟังภิปราย
พาที่คงดีจริง เหมือนปลูกต้นไม้ไว้
ใกล้บ้าน คงเป็นการอยู่สุขสันต์ทุกสิ่ง ถาม
หาลาภใบนี้ว่าดีจริง หรือถามสิ่งของหาย
ว่าได้คืน ถามหาคู่สู่สมภริมย์พักตร์ ว่า
ดินักแสนดีเป็นที่ขึ้น ถามคนเจ็บว่าหาย
สบายคืน ถามถึงอื่นก็ดีเท่านี้เอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๘

ใบที่แปดนี้ไซ้ร้แม่นได้สม คง
ชื่นชมสุขเป็นที่สอง เปรียบเหมือนต้น
พฤษภามณฑาทอง รากแก้วต้องขาดไป
อยู่ไม่ทน เวลานี้ก็แล้งแม่นแบ่งรับ
จงเปลี่ยนกลับย้ายที่จึงมีผล ถามของ
หายหายากลำบากตน ถามหาคนเนื้อคู่
ไม่สู้ดี แม้นถามเรื่องเป็นความต้องการ
เช็ด ไม่สำเร็จสู้ยากต้องบากหนิ ถามหา
ลากเล่าไซ้ร้ว่าไม่ดี จบที่แปดเท่านี้ไม่
ดีเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๙

ใบที่เก่าเล่าชัดตัวมัจฉา จะกลาย
เป็นมังกรเหมือนก่อนมา คิดไปหาลาก
ผลด้วยกลใด ทิศทักษิณทิศปราชิมริมวิถี
ว่าไปดีมาดีเป็นศรีโส เปรียบเหมือนกับ
นาวาที่คลาไคล ได้แล่นไปตามลม
คงสมปอง ว่ามังกรกับงูยังรู้แปลง
เหมือนหน้าแล้งวิดน้ำสักสามสอง จึง
จะได้ฟุ้งเฟื่องมีเนืองนอง ถ้ามคนต้อง
พลัดพรากรที่จากไป ว่าคงจะพบประสบ
พักตร์ ถ้ามคู่รักร่วมชีวิตพิสมัย ว่ายัง
ไม่ได้กันไหนในทันใจ ถ้ามคนไข้ว่าชั่วบอก
ตัวตรง ถ้ามหาลากใบนี้ว่าดีนัก ก็คงจัก
สมจิตคิดประสงค์ จงอุตสาห์หมั่นทำใน
จํานง ที่เก่าคงว่าดีเท่านั้นเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๑๐

ใบที่สืบทอดชดชดกกับใบ เหมือน
คนได้นอนหลับแล้วกลับฝัน จะพูดจา
แสนยากลำบากครัน ไม่รู้วันเป็นตาย
วายชีวา แม้นถามลูกในท้องต้องเป็น
หญิง แม้นถามสิ่งของหายอย่าหมายหา
แสนยากที่จะพบประสบตา ถามไ้ว่า
หายยากลำบากกาธ ถามหาคู่สู่สมภิมย์
พัคตร ว่าคงจักได้สมอารมณ์หมาย
ถามหาลาภไม่ดีเป็นที่คลาย ระวังกายไว้
ให้มันหมั่นระวังเอยา

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโศธร

ใบที่ ๑๑

ใบที่สิบเอ็ดเหมือนกันพระจันทร์
ฉาย ชีเมฆปิดมิดไว้เคียงใกล้กาย แล้ว
ผันผายออกห่างสว่างเต็ม ชาติปางก่อน
ทำเท่าไรได้เท่านั้น พอ■มกันสมมุ
ไม้พูนเพิ่ม ช่างฝ่า■หน้าว่าดีทวีเต็ม
มั่น■วามเต็มแม่ลูกได้ถูกกัน ทำ■
หนึ่งสิ่งใดคงได้สม ถามหาคู่ชมว่าดีเป็น
ศรี■ันต์ ถามลูกนี้พวกพ้องพี่น้องกัน
คงผ่อนผันได้สมอารมณ์ปอง ถาม■
ลากก็ดีเป็นที่ยิ่ง ถามถึงสิ่งคู่ความว่า
งามผ่อง ■■ทั้งนั้นใบนี้เหมือนสีทอง
จง■รักตรองอ่อนน้อมให้พร้อมเอย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๑๒

ใบที่สิบสองคนหนึ่งเดินนำหน้า
 คนหนึ่งว่าตาม■ล้งมาทั้งส■ง เปรียบ
 เหมือนกับค■ไ้ในใจปอง พุดไม่คล่อง
 แสนยากลำบากครัน ว่าจะมีคนชูป
 อุปถัมภ์ เหมือนด้อยคำพาที่คนที่ฝัน
 เวลาตื่นหายไ้ร้อนใจครัน ให้ปวนป้น
 เปลาๆ ไม่เข้าการ ถามหาคุ้สู่สมภิมย์
 พักตร ว่าร้ายนักจงแจ้งแถลงสาร ถาม
 เป็นควา■ว่าดีไม่มีปาน ถามถึงการ
 เพื่อนรักประจักษ์ใจ ว่าคงจะ■มการมณ
 นิก ที่ตื้น■กจงแจ้งแถลงไซ พบพีป่า
 ลุงน้ำเพื่อนอาลัย ถา■หาลากไม่สู้ดี
 เท่านั้นเอ๋ยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๑๓

ใบที่สิบสามเปรียบตนเหมือน
ต้นไม้ ยังไม่ได้ผลิดอกและออกผล
เหมือนรูกาหน้าแล้งตั้งแผ่ตน หาน้ำ
ฝนยังไม่ได้มีได้มี อย่าถูกต้อนน้ำค้ำที่
กลางแจ้ง อย่าเคลือบแคลงจากไปให้
ไกลที่ จงรอรั้งฟังว่าคำพาที่ แม้การมี
ค่อยคิดตามกิจการ คงจะไม่เสียเรื่องให้
เคืองแค้น ถ้าเราแน่นขอบุตรสุ
สงสาร ว่ายังไม่มีเราในอาการ ถาม
พบพานพวกพ้องพี่น้องดี ถามหาลาก
ว่าสมอารมณ์หมาย ถามถึงสายเลือกคู่
นั้นจู้จี้ ว่ายังไม่ได้กันในที่ จบใบ
ที่สิบสามหมดแล้วเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๑๔

ใบที่สิบ■นี้ว่าเหมือนฟ้าดิน ยัง
ราคนิต่าง ๆ ระคางเขิน จะไปหาผู้ใดให้
เผอิญ เป็นการเกินทวารปิดไว้ชิดบัง
จะร้องเรียกก็ขามให้■ร่ำมจิต เรา■อง
คิดคอยก่อนฟังสอนสั่ง ว่ายังไม่กลาย
ชัดเป็นสัจจัง เหมือนยังอยู่ในวนชลธาร
ในอารมณ■ไม่สมกับความคิ■ คู่เชยชิด
นั้นหนาฟังว่าขาน ไม่รู้ดีดอกนะจะระราน
ถามอาการเจ็บไข้ว่าได้■ลาย ถามเพื่อน
ฝูงน้องพี่ลูกหนึ้นนั้น ว่าพบกั■แสนส■
อารมณ์หมาย ถามหาลากไม่ดีพาทีทา■
หมดกิปรายเท่านั้นะท่านเอ๋ยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๑๕

ใบที่สิบห้าว่าไว้ในอักษร จะทำ
การสิ่งใดไม่อาวรณ์ สโมสรสมคิด
เหมือนจิตปอง จะค้าขายก็ดีเป็นที่สุด
แม่นยำบุตรว่าชายอยู่ฝ่ายทอง ถามหา
คู่ซุ้มว่าสปอง แม่นถามของหาย
มาว่าหาพบ ถามหาลากก็เป็นที่หนึ่ง
แม่นยำถึงคนไข้เหมือนไขกบ ว่าหาย
วันหายคืนได้ครั้นครบ ถามหาพบ
ลูกนั้นก็ดีครั้น แม่นผู้ใดขอที่ซึ่งใบนี้
ว่าแสนดีแสนสมเป็นคมสัน คงอยู่เย็น
เป็นสุขทุกคืนวัน เกษมสันต์แสน
อารมณ์เอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๑๖

ใบที่สิบหกว่าสมอารมณ์นัก ■
พบพัก■รคนชูปอุปถัมภ์ กับคนที่มีบุญ
การ■นำ เสมอว่า ๆ ไปด้วยใจดี ว่าข้าง
หน้าจะถาวรเจริญสุข ■ ไม่มีทุกข์ชุ่นช้อ
หม่นหมองศรี จะสมความปรารถนา
เหมือนพาที แม้นใบนี้ถามไฉ่ว่าได้คลาย
ถามหาคู่สู่สมภิมิรย์พักตร ว่าสมศักดิ์
แสนสมอารมณ์หมาย ถามหาลากี้ดี
พาทีหาย ถามถึงความที่หมายไม่ลาม
ลวน คงจะสู้ได้แท้เป็นแน้นัก ถึงจะซัก
จะไซ้เรื่องไต่สวน จงตอบต่อข้อความ
ตามกระบวน ขอจบถ้วนใบนี้ว่าดีเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๑๗

ใบที่สืบเจ็ดไม่เสร็จเหมือนใจหมาย
คิดทำการหา■จุนดู่นวาย จะหาร้าย
ใส่ตัวจงกลัวเกรง อย่าร้อนใจไปเลย
ไม่เคยนึก ค่อยๆ ตรึกจงเจาะให้ทะ■
เหมง คง■ม■■ายชมชื่นได้ครั้นครอง
ตัวเราเองต้องเจียมเสงี่ยมตัว ว่าเชือด
เนื้อเถื่อ■นั่งเรานั่งสิ้น จะมันผิน■อง
แผลมีแต่ชั่ว ถ้ามคนเจ็บว่าหายสบายตัว
■รื้อพันพัวเรื่องความที่ถามมา ■■ชน■
ทั้งสิ้นอย่ากินแหนง ถ้ามเคลือบแคลง
■กหนีไม่ดีหนา ทั้งเพื่อนฝูงก็ไม่พบ
ประ■บตา แต่ถาม■ลากนี้ว่าดีเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๑๘

ใบที่๑๒แปดเห็นทรัพย์ติดกับหิน
เปรียบเหมือนเราจะหาเป็นราคน ก็
สุดสิ้นแสนยากลำบากกาย ว่าป่วยการ
เปล่าๆ ไม่เข้าข้อ เหมือนถ่อเรือทวนล
ระบบ๑๒มาย จะไปหาที่ยากลำบากกาย
ต่อนานคลายคนเห๑๒จะสงเคราะห์มี
ถา๑๒คนเจ็บว่าหาย๑๒บายจิต ถา๑๒เป็น
ความตามติดต้องคิดหนี ถา๑๒หาลาภ
บอกไว้ว่าไม่ดี ถา๑๒บุตรที่ในครรภ์นั้น
เป็นชาย ใครขอได้ใบนี้เป็นที่ยัง เรา
ต้องตั้งอารมณ์คงสมหมาย ขอจบคำ
เท่านั้นพาทีหาย ช่างต้นนั้นว่าวายปลาย
ดกเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๑๙

ใบที่สืบเก่าเกิดมาเป็นมนุษย์
เวลาดีก็ดีแสนที่สุด จงตั้งหยุดรักตรอง
ทำนองการ ข้าฯ หน้อยคงสมอารมณ์
ปอง ทั้งพวกพ้องปรีดีเปรมเกษ■सानต์
■อยู่จนแก่จนคร่ำไม่รำคาญ แม้นถาม
การเจ็บกา■ว่าหา■ดี ถา■หา■ลากก็ได้
เหมือนใจนึก จะครั้นครีกเปื้อนทุกข
เป็นสุขี ถามเป็นความนั้นไซ้ไม่รู้ดี
ถามถึงที่ไป■าจะหาใคร ก็ไม่สมอารมณ์
เหมือนใจจิต สุดจะคิ■จะแจ้งแกลงไข
แต่ปลาย■อว่าดีไม่มี■ภัย ขอบใบ■บเก่า
เท่านั้นเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๒๐

ใบที่ยีสืบนับถือไม่เชื่อจริง แม้น
มันคงอารมณ์บ้าง ระวางตัวให้ตี
ในที่ทาง ด้วยเราว่างคนซึ่งจะพึง
ใครขอได้ใบนี้เป็นที่เคราะห์ ต้องสะเดาะ
ด้วยน้ำมันพึงปัญหา เต็มตะเกียงไว้
ที่บูชา ไปข้างหน้าคงอารมณ์ป้อง
ถาคนเจ็บว่าหายบายจิต แม้นถามคิด
ขอบุตรเป็นสุดหมอง ยังไม่ได้มิกที่
ตรีกตรอง แต่ถามปองหาหากไม่ยาบ
คายว่าถึงไม่ได้มีเป็นที่เห็น ถ้าถามเป็น
ความกันที่มันมาย คงชนะเหมือนคำที่
ทำนาย ต้องถวายน้ำมันเท่านั้นเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโสธร

ใบที่ ๒๑

ใบที่ยี่สิบเอ็ดชูชบเหมือนบุปผา
ต้อง■มแดดแผดส่องทำนองมา แต่ทว่า
ไม่แห้งอย่าแถมเลย เหมือนลู■■ก
สน■นบินเที่ยวผินผัน ถูกล■■หันพัดตก
โອกเอ๋ย แต่ข้างหน้ารี■■รมย์ได้ชมเชย
คงเสบยแสน■■บายไม่วายวัน ถ้าม
คนเจ็บว่าเบา■นเทาจิต ถา■■หามิตร
คู่ชมภริมย์ขวัญ ว้ายยังอยู่ห่างไกลไม่ได้
กิน ถ้ามความ■■นสู่ยากลำบากกาย
แต่มีลา■■อยู่ข้างเหมือนอย่างทนาย คง
สมหมายปรีดีเปรมเกษมศานต์ ใคร
ขอได้ใบนี้■มั่น■■การ ไม่ช้านานคงส■■
อารมณ์เอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ยีสิบ■องต้องความตามหลังเขา
จะทำการสิ่งใดอย่าใจเบา ตัวของเรา
ต้องหาปรึกษาการ ให้มีผู้ชี้แจงแสง■กิจ
คงสมคิดดอกหนาฟังว่าชาน ■อย่าเป็น
ทุกข์ไปเลยไม่เคยการ ถือโบราณเอาไว้
คงได้ดี ถาม■นเจ็บว่าหายเหมือนหาย
หัก คงจักบรรเทาทุกข์เป็นสุขี ถามเป็น
ความทำนดูไม่สู้ดี ถามลาภมีมากมาย
เห■อนหมายปอง ถามไปหาผู้ใดที่ในจิต
คง■มคิดแสนสมภิมย์สอง ใครขอได้
ใบนี้เห■อนสีทอง ที่ยีสิบสองจบกัน
เท่านั้น■เอยฯ

พุทธโสธร

ใบที่ ๒

ใบที่ยี่สิบสาม ความดีเป็นศรีสุข
ถึงใครต้องเจ็บไข้อย่าได้ทุกข์ คงเป็นสุข
ทั้งเรือนไม่เคลื่อนคลาย ทั้งจะมีลา
ด้วยไม่งวียงง สมประสงค์แสนสม
อารมณ์หมาย ไปมาไกลได้ตามความ
สบาย แม้ถามมาใด ๆ คงได้การ
ถามคนเจ็บว่าหาย บายจิต แม้นถาม
ติดเรื่องความที่ตามศาล คงชนะเป็น
แท่นแน่แก่การ เกษมศานต์แสนสม
อารมณ์ปอง ถามหาลากี้ดีเป็นที่ยิ่ง
สิ้นทุกสิ่งดีพร้อมไม่มัวหมอง เหมือน
โกสุมบุปผามณฑาทอง ในทำนองใบนี้
ว่าดีเอย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๒๔

ใบที่ยี่สิบสี่นี้ไซ้รู้ว่าไกลนัก เรา
 สุดจักแลเห็นที่เช่นของ อีกสักหนึ่จึง
 จะสมอารมณ์ปอง ม้าตัวทองคอยท่า
 ข้างหน้ามี คงจะได้พบคนชูปถัมภ์
 ทั้งคมขำดีนักเป็นศักดิ์ศรี คงความ
 ตามจิตที่คิดดี แม้นใบนี้ถามไ้ว่าได้
 คลาย ถามไปไหนก็ดีเป็นที่ยิ่ง สัน
 ทุกสิ่งคงสอารมณ์หมาย ถามหาลาภ
 ดีนักเหมือนทักทาย ถามหาการข้าง
 หน้านั้นว่าดี ถามอะไรให้ดูที่รู้ถาม ได้
 สมความวายทุกข์เป็นสุข ใบนี้จัดเอามา
 กี่ว่าดี เป็นความมีสุ้าก่าบากเอ๋ย

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโศธร

ใบที่ ๒๕

ใบที่ยีสืบหว่าไว้ในอักษร เหมือน
เรือเล็กโคลคลากกลางสาคร พายุร้อน
ทวนลมระบมใจ จะข้ามฟากก็ยาก
ลำบากยิ่ง สิ้นทุกสิ่งจงแจ้งแฉลงไข
มั่นถามการไปมาจะคลาไคล ท่านบอก
ไว้ตามคำที่ท่านาย ทิสทักษิณประจิม
ริมวิถี หนทางนี้ควรท่านจะผันผาย ตาม
คนเจ็บหายยากลำบากกาย ถึงถาม
หมายฟังใครก็ไม่มี ตามหาลาภว่าเลว
ดูเหลวเลือน ตามของเคลื่อนหายไประ
จากในที่ สุดแสนยากจะพบประสพมี
แต่เป็นความว่าดีเท่านั้นเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๒๖

ใบที่ยีสิบหกเปรียบใกล้ดอกไม้
 บาน ถึงมีการทุกข์ร้อนจงผ่อนผัน สุด
 แท้แต่บุญกรรมเป็นสำคัญ ตัวเรานั้น
 ต้องเจียมเสียมตัว จะทำการสิ่งใดอย่า
 ได้หาญ ชินรำคาญอีกอึกว่าจักชั้ว ต่อ
 ภายหลังจะต้องหม่นหมองมัว คิดถึงตัว
 ถึงกายไม่วายวัน เปรียบเหมือนเรา
 ปลุกต้นผลไม้ คนอื่นได้เก็บกินไม่ผินผัน
 แม้นถามบุตรสุดใจที่ในครรภ์ ว่าคนนั้น
 เป็นหญิงจริง ๆ ใจ ถามเป็นความว่า
 เห็นเป็นอย่างกลาง ถามคนพืงว่าห่าง
 กระจางใส ถามทาลาได้ยากลำบากใจ
 ขอบใบนี้พลันเท่านั้นเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธโศธร

ใบที่ ๒๗

ใบที่ยี่สิบเจ็ดเสร็จสมอารมณ์
หมาย เปรียบเหมือนต้นรูกาเวลาตาย
ต้องสาดสายน้ำค้ำในกลางคืน แตกใบ
อ่อนได้จริงทุกกิ่งก้าน ก็เหมือนการสาว
หนุ่มได้ชุ่มชื้น คงจะสมคิดบ้างอยู่ยั้งยืน
บ้านเรือนได้สุขขียินดีครัน ถ้าแม้ถาม
เป็นความไม่ขามเข็ด ชนะเสร็จดับร้อน
ไม่ผ่นผัน ถามหาลาภใบนี้ว่าดีครัน
คนเจ็บนั้นว่าหายสบายเบา ทุกคน
เหมาะสรงเคราะห์ก็มีอยู่ เหมือนบุญชูให้
พบประสบเขา จบภิปรายทายคำใน
สำเนา ต้องจัดเอาไว้ดีเท่านั้นเอยฯ

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ใบที่ ๒๘

ใบที่สี่สิบแปดบอกความไปตาม
คิด สองสามจิตตริกตรองทำนองหมาย
ไปข้างหน้าว่าดีพาที่ทาย คงสมหมาย
สมปองทำนองใน ภูเขาสูงน้ำลึกจง
ตริกตรา สूरียาส่องแจ้งดูแสงไข คนดีอยู่
เคียงข้างไม่ห่างไกล คงจะได้สมคิด
เหมือนจิตจง แม้นใบนี้ถ้าถามเป็นความ
กัน อันข้อนั้นร้ายนะอย่าประสงค์ ถ้าม
คนที่เจ็บไข้อย่าไฉง ท่านบอกตรงว่า
หนักเหมือนทักทาย ถ้ามหาลากใบนี้ว่าดี
แท้ ถ้ามคนแน่ที่เหมาะสงเคราะห์หมาย
มีอยู่ด้วยนั่งเรียงมาเคียงกาย จบทำนาย
พาที่เท่านั้นเอยฯ